

1897-12-04

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Augusta Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rosenvænget

Arkivplacering:
Mappe 87 nr. 14

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Roesnævnet 4 dec 1897

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 87 Nr. 14

Kjære Fru Pedersen!

Herved dit lille Billede svarer
de godt jeg efter omstændighederne
kunde. Jeg trøster mig med at de
skjæbne, "der er ingen ting at forderve".
Hvad skal jeg fortælle, jo! noget
som ellers ikke kommer ofentligheden
ind, men måtte interessere Dem, nemlig,
at Xylograf Hendricksen har bedt mig
komponere et usædligt fint bind til
den englede, fineste moderne udgave
af Bjørnulf. Det interesserer mig
meget, blot jeg aner det, for det skal
helst være bare ornamenter, jeg
temper brædslyngninger.

V. har det godt og ungdommen grov

x Hj. Bente siger det skal aflæses til Fru Nielsen.

Signe lader til at komme sig. Nu
lader jeg om aftenen for drengene „Erik
Menneds barndom“, for vi tid i aften,
så tænker jeg vi når at få Erik Glopning
i Fjenderup vejen så alt landet ständer
i vrede. Det er dog en herlig kamp.
Ved du „der er så mange i Danmark
som alle vil hører være.

Men hvor tiden går og slår dårligt
til, jeg kan så langt fra nå alt det
jig gerne vilde. Vore nye stuer er
helst, om drengene & bleerne ordentlige,
ved jeg ikke, men plads har de, og det
kan være så yndigt at ligge og høre
på deres smålatter der inde fra
om morgenen. En morgen fortalte Ole,
at han havde været oppe at slås med en
ulv, havde han drømt, hvor på Niels stovene,
isammen jeg drømte jeg var oppe at slås
med vuggen, og jo mere jeg slog jo mere ro

dem! Sommetider giver de dem til at
synges, og det kan lyde helt pænt. En tid
var det en canon de prøvede på, men det gik
i stykker. Peter kunde keen når han begynder,
og det gik til på den måde, at han satte i af
alle kræfter og puthede fingrene i ørerne,
men så kunde de andre ikke rigtig høre
og midt. Viels klædede sig i grønt
pænt. Nu kan pigebørnene virtuelig
strække. Det var Georgia som begynder,
og så fulgte Elise med. G. volder
mest stot over det og arbejder maskerne
sæ givde hårde med de små fingre.
Men nu læser de lidt med Elise
hver dag, både støver og skriver.
Mortezan (sikkert) er bleven lovlig rask
i munden, så alle han er går det,
men i længden ikke. Sine snakker så
morsomt, men det kan ikke hesternes.
Den 11te da Agate sagde at billedet ikke

skulde til Jylland, lyste jeg brunt
han, men da vi dog så gerne vil sende
Dem alle vore bedste hilsener, er
det vist ikke af vejen at føje dem til
her selv om de nu kommer lidt tidligt
afsted, men ellers bliver de så overrasket
mest omme. Alltid til Dem alle^x glædelig
Jule fra Agnete, Peter, Johant., Niels,
Eline^x, Christine, og jeg med sigte Morten,
og det gjør jeg med Dem hængsle
Joakim Skjæland.

x Naturligvis nænlig Anders Pedersen

x Georgia sover.